

ת"פ 54091/10/15 - מדינת ישראל נגד ראמי אבו עסב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54091-10-15 מדינת ישראל נ' אבו עסב(עציר)

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

ראמי אבו עסב

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. מעובדות האישום עולה כי בין התאריכים 3.10.15 עד 4.10.15, פרץ הנאשם לדירתה של שקד אהרון אשר בקומת קרקע ברחוב אבן ספיר 24 בירושלים, באמצעות דחיפת חלון הסלון, וגנב מתוכה שני מחשבים ניידים השייכים למתלוננת ולחברה דניאל ווגמן וכן ארנק השייך לו. כמו כן זרע הנאשם הרס בדירה.
3. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה לעניין העונש, והצדדים טענו באופן חופשי לעונש.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם שמירה על קניינו של אדם ועל פרטיותו וכן פגיעה בתחושת הביטחון האישי. עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי קיים פוטנציאל לאליוות בעבירות מסוג זה, שכן ישנו חשש מובנה לעימות בין השוהים בדירה לבין מי שפורץ אליה. עוד טען ב"כ המאשימה כי עבירות כאלו מקשות את תפיסתם של הפורצים, ולכן שעה שהם מובאים לדין, על בית המשפט למצות את הדין עימם, הן לאור עיקרון ההלימה והן משיקולי הרתעה. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על מעשה חמור מעבר לחדירתו של הנאשם לביתו ומבצרו של האדם, עיון בעובדות כתב האישום מלמד שהנאשם אף גנב מהדירה שני מחשבים ניידים ואביזרים נוספים. בנסיבות אלה סבר ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 18 ל- 30 חודשי מאסר והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.
5. אשר לעונש המתאים הדגישה המאשימה את עברו הפלילי המשמעותי של הנאשם אשר צבר

לחובתו 12 הרשעות קודמות, כאשר רובן הן בעבירות רכוש ולאחרונה הוא נדון לתשעה חודשי מאסר לאחר שסיים לרצות קודם לכן עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, אשר הושתו עליו בגין עבירות רכוש (ת/1). הנאשם ביצע את העבירה שעה שמאסר על תנאי של 4 חודשים תלוי ועומד כנגדו (ת/2). ב"כ המאשימה טען כי מדובר בעבריו רכוש סדרתי, אשר מזלזל בציבור ובשלטון החוק ובחר בדרך העבריינית כדרך חיים. לפיכך ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם, קרי 30 חודשי מאסר ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר וכן עתר להטיל על הנאשם קנס משמעותי ומרתיע, שלא יפחת מ-20,000 ₪, פיצוי משמעותי למתלוננים וכן מאסר על תנאי נרחב.

6. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם צריך להיות נמוך מהמתחם אשר עתרה לו המאשימה, שכן אין מדובר באירוע שקדם לו תכנון מוקדם או הצטיידות בכלי פריצה, וכן אין מדובר בפריצה אלימה שגרמה נזק, מאחר שהפריצה נעשתה על ידי הזזת חלון חדר השינה שעה שדירי הבית נעדרו. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת בטענותיו שבנסיבות אלה הוטלו עונשים של מספר חודשים נמוך יותר מהמתחם לו עתרה המאשימה, כאשר הנאשמים הורשעו בעבירות נלוות ולחלקם עבר פלילי מכביד.

7. אשר לעונש המתאים טען ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר, עוד הדגיש את נסיבות חייו של הנאשם שאינן פשוטות, אין לו בן משפחה או חבר שעומד לצדו, עברו הפלילי אינו כולל עבירות התפרצות לדירות, ורוב העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות גניבה וכיסות מסוג עוון שבגין ריצה עונשי מאסר לא ממושכים, שלא עלו על שנה. ב"כ הנאשם ביקש שיוטל על הנאשם עונש ברף הבינוני- נמוך של המתחם וביקש להפעיל חלק מחודשי המאסר על תנאי בחופף לעונש המאסר ולו בשל נטילת האחריות וכן ביקש שלא להטיל עליו קנס מפני שהנאשם חסר כל.

8. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא משתמש בסמים מגיל מאוד צעיר וביצע את העבירה על מנת לממן את רכישת הסם. כיום הוא נוטל תחליף סם, על מנת להפסיק את השימוש בסמים.

מתחם העונש ההולם

9. הערכים המוגנים העומדים בבסיסה של העבירה אשר ביצע הנאשם הם הגנה על קניינו, בטחונו האישי ופרטיותו של אדם. מעבר לכך בעבירת התפרצות למקום מגורים קיים גם פוטנציאל מפגש של הפורץ עם בעלי הדירה העלול להוביל אף לאלימות. לא בכדי קבע המחוקק לצד עבירות ההתפרצות לדירה עונש מקסימום של שבע שנות מאסר.

10. במשך תקופה של כארבע שנים, מאז כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, בשורה ארוכה של גזרי דין קבעו בתי המשפט השלום והמחוזי כי מתחם העונש ההולם בעבירה של פריצה לבית מגורים הוא בין 10 ועד, לכל הפחות, 24 חודשים (ר' ; עפ"ג 1369-02-14; עפ"ג 18312-12-13; עפ"ג 21338-11-13; ; ת"פ 7177-03-12; ת"פ 47486-01-13; ת"פ 8857-11-13; ת"פ 464-10-11; ת"פ 78-09-13; ת"פ 11683-12-11; ת"פ 48878-03-13). בית המשפט העליון ברע"פ 7683/13 לא התערב במתחם דומה.

11. אכן אימץ בית המשפט העליון בע"פ 370/14 בעניין סלפית מתחם עונש הולם נמוך יותר בעבירת פריצה לדירה, אולם מתחם זה נקבע בין היתר על רקע העובדה שהתקבל הערעור על בסיס נימוק של אחידות בענישה ביחס לעונשים שנגזרו על שותפים אחרים לאותה עבירה.

12. בית המשפט העליון דן ברע"פ 2423/15 **גולדברג נ' מדינת ישראל** (ניתן 8.4.15) בעבירה של התפרצות למקום מגורים בלבד, ללא עבירה של גניבה, כאשר בית המשפט השלום גזר עונש של 45 ימי מאסר, מטעמי שיקום, וקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6 ל-30 חודשי מאסר, נוכח הנסיבות הקלות באופן יחסי בהן בוצעה העבירה. בית המשפט המחוזי גזר שישה חודשי מאסר, חלף המאסר שגזר בית משפט השלום ובית המשפט העליון מפי כב' השופטת ברון, קבע כי אין מקום להיעתר לבקשה לרשות ערעור תוך הערה כי עונש זה הוא על הרף הנמוך, בנסיבות המקרה (ר' שם בפסקה 9).
13. גם בית המשפט המחוזי בירושלים דן בעפ"ג 50484-11-14 **נג'ם נ' מדינת ישראל** (ניתן 26.4.15), בעבירה שבוצעה בנסיבות דומות ולא התערב במתחם של 12-24 חודשי מאסר שנקבע על ידי והתייחס בפסקה 8 לייחס בין פסקי הדין של בית המשפט העליון.
14. בית המשפט המחוזי בירושלים דן בעפ"ג 23982-03-15 **מימוני נ' מדינת ישראל** (ניתן 11.2.16) בערעור על גזר דין שניתן לפניו בת"פ 45369-12-11 ובתיק המצורף ת"פ 48799-12-11, לפיו גזרתי על הנאשם מאסר בפועל למשך עשרה חודשים ומאסר על תנאי בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. בית המשפט לא התערב בעונש שניתן, 12 חודשי מאסר, ובמתחם של 10 עד 20 חודשי מאסר שנקבע על ידי בתיק העיקרי וכן לא התערב במתחם של 12-24 חודשי מאסר שנקבע על ידי בתיק המצורף, אולם העיר כי בנסיבות ביצוע העבירות בתיקים בהם המערער תכנן את מעשיו ובתיק המצורף אף הצטייד במוט ברזל שבאמצעותו פרץ את דלתות הבית וגרם נזק לרכוש בדירות וכן גנב רכוש בעל ערך רב, כי בית המשפט קמא החמיר מעט ברף התחתון של מתחם הענישה אשר קבע בשני האישומים.
15. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם אינו נקבע רק בהתחשב בעבירה עצמה ובערכים המוגנים שבבסיס אותה עבירה, אלא אף בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שלפני אין מדובר בעבירה שבוצעה תוך תכנון מוקדם או בתחכום ובהצטיידות בכלי פריצה, אלא הנאשם התפרץ לדירה שבקומת הקרקע באמצעות דחיפת חלון הסלון ונטל חפצים בעלי ערך שמצא בדירה. מנגד יש לראות כנסיבה לחומרה את פוטנציאל המפגש בין דיירי הבית בדירה לבין הנאשם. כפי שציינתי לעיל, בכל עבירה של פריצה לבית מגורים קיים פוטנציאל מפגש בין הפורץ למתגוררים בדירה העלול להוביל לאלימות. במקרה שלפני הנאשם התפרץ לדירה שבקומת קרקע באמצעות דחיפת חלון הסלון תוך שהוא גרם לחוסר סדר והרס בדירה, אכן במקרה זה פוטנציאל המפגש בין דיירי הבית לנאשם לא מומש ואין מדובר בפריצה אלימה נוכח העובדה כי הנאשם לא בא במגע עם דיירי הבית שעה שלא היו אותה עת בבית אולם העברין לא יודע מה מצב הדירה כשהוא בוחר להיכנס אליה. בימ"ש העליון הדגיש לא אחת כי יש להגן על הציבור מפני סיכון זה ולכן יש לראות בחומרה יתרה את עבירת הפריצה לדירה, אשר מעבר לפגיעה ברכושו של אדם ובפרטיותו אף עלולה להוביל לפגיעה בשלמות גופו של אדם. עוד יש להתחשב בכך שהנאשם נטל מתוך הדירה שני מחשבים ניידים, רכוש יקר ערך הן בשל שווי הכלכלי והן בשל התוכן הנמצא בזיכרון המחשב וכן ארנק. יחד עם זאת במקרה שלפני לא נלוו לעבירת ההתפרצות עבירות נוספות, והמעשה לא בוצע תוך תכנון מוקדם, כך שמתחם העונש ההולם צריך להיות נמוך יותר.

16. בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 8 ל-20 חודשי מאסר.

העונש המתאים

17. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שנקבע, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין.

18. בבואי לגזור את דינו של הנאשם אתחשב בגילו של הנאשם, הנאשם יליד 1979, נסיבות חייו של הנאשם אינן פשוטות והוא אינו מקבל תמיכה ממשית מבני משפחתו, הוא מכור לסמים והעבירה בוצעה כדי לממן התמכרות זו. הנאשם עושה מאמץ בבית המעצר להיגמל מסמי רחוב ולצמצם את תלותו בחומרים ממכרים ויש לקוות כי יתמיד בכך עם שחרורו. כמו כן אתחשב בכך שהנאשם שוהה במעצר מזה חצי שנה, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. עוד התחשבתי בכך שהנאשם לקח אחריות למעשיו, הביע חרטה עליהם וחסך זמן שיפוטי.
19. עיון בעברו הפלילי של הנאשם מלמד כי מגיל צעיר הוא נכנס ויוצא מבין כותלי בית הסוהר. תחילת דרכו העבריינית הייתה בעבירות סמים, ובמשך כל שנות חייו הבוגרים הנאשם היה מעורב בעבירות אלימות, רכוש, סמים וכן עבירות נוספות דבר המלמד כי הנאשם אינו מכיר אורח חיים אחר מלבד אורח חיים עברייני. הנאשם השתחרר ממאסרו כשנתיים טרם ביצוע העבירה ולמרות שמאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו הוא שב לבצע עבירות דומות. נראה כי השיקול המרכזי במקרה של הנאשם הוא הגנה על הציבור מפניו, שכן למרות מאסרים שהושטו עליו ומאסרים על תנאי, הנאשם חזר לבצע עבירות.
20. למרות דבריו של הנאשם בדבר רצונו להשתקם, לא התבקש תסקיר בעניינו, לא נמסר דיווח משב"ס כי הנאשם החל בהליכי שיקום, ולכן מלבד אמירה של הנאשם לא הוצגו לפני ראיות כדי לבסס סיכוי ממשי לשיקום. כמו כן אורחות חייו של הנאשם עד כה מלמדות כי לא ניתן לסמוך על דבריו, שכן הוא חזר לסורו שוב ושוב. אולם יש לקוות שהנאשם אכן הפעם הפנים את הצורך בשינוי וכן התחשבתי בכך שזו פעם ראשונה בה הנאשם נדון בשל עבירת רכוש במדרג חומרה גבוה.
21. לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני גבוה של המתחם כדלהלן:
 - א. 15 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו 23.10.15.
 - ב. אני מפעילה את המאסר על תנאי של 4 חודשים מת"פ 59464-05-13 של בימ"ש השלום בירושלים, חודשיים במצטבר וחודשיים בחופף, כך שהנאשם ירצה סה"כ 17 חודשי מאסר מיום מעצרו.
 - ג. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.
 - ד. 4 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון.
 - ה. פיצוי למתלוננים, עדי תביעה 1 ו- 2 בסך 2,000 ₪ כל אחד.
 - ו. בהתחשב בתקופת המאסר, לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם קנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום

ניתן היום, ה' ניסן תשע"ו, 13 אפריל 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

עמוד 4

